

Sygn. akt *IVU 50/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Sulimka

Ławnicy: ///

Protokolant: sekr. Karolina Zych-Puzon

po rozpoznaniu w dniu 31/10/2017 roku w Tarnowie

sprawy z odwołania **W. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 02/03/2017 Nr (...) - (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o świadczenie rehabilitacyjne

oddala odwołanie

SSR Anna Sulimka

Sygn. akt IV U 50/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 31 października 2017 r.

Decyzją z dnia 02.03.2017 r. nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił W. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu organ rentowy wyjaśnił, że decyzja została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21.02.2017 r., stwierdzającego, że stan zdrowia W. P. nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Wywodząc odwołanie od powyższej decyzji W. P. wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu odwołujący się podał, że decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca, gdyż nie uwzględnia jego faktycznego stanu zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie podtrzymując w uzasadnieniu pierwotnie zastosowaną argumentację.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. P., ur. (...), zmagają się z chorobą serca w postaci arytmii komorowej, nadciśnieniem tętniczym w przebiegu bez powikłań narządowych oraz mają miejsce omdlenia typu wazo-depresyjnego.

Dowody:

- **pisemna opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu kardiologii Dr med. P. M. z dnia 19.04.2017 r. – k. 8-9.**

Odwołujący się cierpi z powodu zaburzeń depresyjno-lękowych z somatyzacją o poziomie nerwicowym F 41 oraz wykazuje zaburzenia osobowości. Brak jest jednak objawów choroby psychicznej w sensie psychozy, nasilonych stanów nerwicowych, objawów patologii natury organicznych zaburzeń psychicznych czy też nasilonych stanów lękowych.

Odwołujący się w znacznym stopniu agrawuje objawy chorobowe.

Dowody:

- **pisemna opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii lek. med. A. W. z dnia 01.06.2017 r. – k. 16-25,**

- **pisemna opinia psychologiczno-psychiatryczna z dnia 15.09.2017 r. sporządzona przez biegłych sądowego z zakresu psychologii mgr D. J. oraz z zakresu psychiatrii lek. med. B. M. – k. 43-45.**

Z powodu ww. schorzeń odwołujący był niezdolny do pracy i w okresie od 01.12.2015 r. do 30.05.2016 r. pobierał zasiłek chorobowy. Po wykorzystaniu pełnego okresu zasiłkowego w wymiarze 182 dni, zostało mu przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego, które pobierał przez okres 8 miesięcy od 31.05.2016 r. do 25.01.2017r. Następnie w dniu 19.12.2016 r. wystąpił do ZUS z wnioskiem o przyznanie tego świadczenia na dalszy okres.

Decyzją z dnia 02.03.2017 r. nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił W. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód:

- **akta organu rentowego dotyczące odwołującego się.**

Odwołujący się po wyczerpaniu 8 miesięcy świadczenia rehabilitacyjnego z dniem 25.01.2017 r. nie był niezdolny do pracy.

Dowody:

- **pisemna opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii lek. med. A. W. z dnia 01.06.2017 r. – k. 16-25,**

- **pisemna opinia psychologiczno-psychiatryczna z dnia 15.09.2017 r. sporządzona przez biegłych sądowego z zakresu psychologii mgr D. J. oraz z zakresu psychiatrii lek. med. B. M. – k. 43-45,**

- **pisemna opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu kardiologii Dr med. P. M. z dnia 19.04.2017 r. – k. 8-9.**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, w tym dokumentów zalegających w aktach ZUS oraz na podstawie opinii biegłych sądowych trzech specjalizacji: z zakresu kardiologii Dr med. P. M., z zakresu psychiatrii lek. med. A. W. i lek. med. B. M. oraz z zakresu psychologii mgr D. J..

Dowody z dokumentów brane pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy, nie budziły wątpliwości Sądu ani co do ich autentyczności, ani co do zgodności z prawdą zawartej w nich treści. Nie były również kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Zostały one sporządzone przez właściwe osoby, tryb ich sporządzenia odpowiadał procedurom przewidzianym dla tego typu czynności.

W zakresie rozpoznania schorzeń występujących u W. P., jak i ustalenia jego zdolności do pracy po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego z dniem 25.01.2017 r. Sąd oparł się na opiniach wszystkich trzech biegłych, które wzajemnie się uzupełniały i były zgodne ze sobą co do końcowych wniosków.

Pismem z dnia 09.07.2017 r. odwołujący się zakwestionował ustalenia płynące z opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu psychiatrii lek. med. A. W., podnosząc, iż zostały one oparte na błędnych założeniach. Ponadto, zdaniem odwołującego biegły miał dopuścić się licznych pomyłek i zaniedbać. Również względem opinii psychologiczno-psychiatrycznej sporządzonej w dniu 15.09.2017 r. przez biegłych sądowych z zakresu psychologii mgr D. J. oraz z zakresu psychiatrii lek. med. B. M. odwołujący wniósł zastrzeżenia. Zostały one wyrażone w piśmie z dnia 22.10.2017 r. i opierały się na tych samych argumentach co wyżej.

W ocenie Sądu zastosowana przez odwołującego argumentacja nie zasługuje na aprobatę, gdyż stanowi jedynie polemikę z ustaleniami biegłych, nie przedstawiając większej wartości merytorycznej.

Należy w tym miejscu podkreślić, że fachowość i specjalistyczna wiedza medyczna, jaką posiadają biegli nie budzą wątpliwości Sądu, dlatego brak jest podstaw do kwestionowania dokonanej przez nich oceny stanu zdrowia i niezdolności do pracy odwołującego się. Opinie wszystkich biegłych były w ocenie Sądu przekonujące, zostały sporządzone w sposób rzetelny, zgodny z zasadami wiedzy fachowej i doświadczenia zawodowego, nie stwierdzono w nich niedokładności czy też innych usterek w zakresie poprawności metodologicznej, argumenty i wnioski sformułowane były w sposób profesjonalny, logiczny i zrozumiały.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. P. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zasady wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego reguluje ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368 ze zm.).

Zgodnie z zapisem art. 18 ww. ustawy świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy (ust. 1). Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (ust. 2).

Celem świadczenia rehabilitacyjnego jest umożliwienie osobie niezdolnej do pracy kontynuowania leczenia lub rehabilitacji w sytuacji, gdy okres zasiłku chorobowego jest zbyt krótki do odzyskania pełnej zdolności do pracy, a lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzi, że dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne jest świadczeniem o identycznych zadaniach jak zasiłek chorobowy, stanowiąc jego kontynuację, dlatego w piśmiennictwie wskazuje się, że świadczenie rehabilitacyjne jest świadczeniem „na dokończenie leczenia”.

Jak wynika z dopuszczonych w przedmiotowej sprawie opinii sporządzonych przez biegłych sądowych trzech specjalizacji: z zakresu kardiologii Dr med. P. M., z zakresu psychiatrii lek. med. A. W. i lek. med. B. M. oraz z zakresu psychologii mgr D. J., po wyczerpaniu 8 miesięcy świadczenia rehabilitacyjnego z dniem 25.01.2017 r. odwołujący się nie był niezdolny do pracy.

Wobec powyższego Sąd na podstawie przywołanego na wstępie rozważań przepisu ustawy zasiłkowej oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSR Anna Sulimka